

[Anna Westergaard.]

Loven, at der fremkommer alt for uensartede Ungdomsskoler eller, om man vil, Ungdomsskoler af første, anden og maaske tredie Rang.

Angaaende Muligheden for at faa Tilgangen saa betydelig, at praktisk taget alle kommer med, vil jeg gerne igen pege paa Nødvendigheden af, at der gøres saa meget som muligt for at støtte Arbejdet for at paavirke de unge til at melde sig til Skolen. At et saadant Arbejde betyder noget, fremgaar bl. a. af, at det ses af Ungdomsudvalgets Betænkning, at omtrent en Trediedel af de frivillige Ungdomsskolars Elever har meddelt, at de ikke uden Paavirkning vilde have søgt Skolerne, og det ses ogsaa, at Tilgangen af Elever til Københavns Kommunes Fortsættelseskursus, da der sattes mere Kraft ind paa Oplysningen til de unge og Paavirkningen af dem, fra den ene Vinter til den anden steg fra 14 000 til 23 000 Elever. Dette Punkt er saare betydningsfuldt, fordi der næppe kan være nogen Tvivl om, at den frivillige Undervisning af unge, der ikke er Børn længere, vil blive modtaget paa en helt anden Maade af de unge, end hvis de tvinges ind i en Undervisning. Kan denne Form opretholdes, vil den ogsaa bedst stemme med hele den Udvikling, der hidtil har været her i Landet med Hensyn til voksnes Undervisning, hvad der vel nok almindeligt maa foretrækkes.

Efter den Ændring i Forslagets § 22, der er sket i det andet høje Ting, skal Ungdomsskolenævne og Amtsnævne sørge for, at Planen o. s. v. for de enkelte Kursus bliver kendt af de unge, og efter § 23 skal alle Elever fra Barneskolen have udleveret et Hæfte med Oplysning om Ungdomsskolen. Jeg vil pege paa, at der her maaske ogsaa kunde gives Forældreraadene en nyttig Opgave, og paa, at man maaske i det hele taget burde finde en Vej til at gøre Propaganda for Ungdomsskolen i Forældre- og Arbejdsgiverkredse; i dette betydningsfulde Arbejde bør ogsaa Radioen tages i Brug, og jeg er sikker paa, at Skolen Landet over vil gøre en stor Indsats. Jeg vil ogsaa henstille, at alle Veje benyttes, og at Arbejdet støttes af Myndighederne paa enhver Maade, saaledes at Fremtiden kan komme til at vise, at det danske Folk var modent nok til, at Frivillighedsprincippet ogsaa her kunde opretholdes.

Da det ikke har været muligt at gennemføre en ensartet Ordning for hele Landet, synes det at være en særdeles god Mellemsvej, man har fundet ved Oprettelsen af Amtsskolenævn med den Opgave at virke

for, at der ogsaa i Landkommunerne aabnes Adgang til Deltagelse i Ungdomsundervisningen, saaledes at Sagen her kan arbejde sig frem efter de forhaandenværende Muligheder. Og bedre er unægtelig Ordningen blevet ved Ændringen i § 1, Stk. 2, hvorefter der skal oprettes Ungdomsskoler, naar Forældre til 15 unge Mennesker anmoder derom — og mærkværdigt nok, naar Skolekommissionen dertil giver sin Billigelse, men det har vel nok sine Grunde, naar denne Bestemmelse er sat ind; det kan vi maaske faa lidt at vide om i Udvalget.

At § 24 i det oprindelige Lovforslag er bortfaldet og erstattes med et Cirkulære fra Ministeren, finder jeg særdeles hensigtsmæssigt, og jeg skal her understrege det af Folketingsudvalget i dets Betænkning til Lovforslaget anførte om, at det er nødvendigt, at der gives Mulighed for at bortvise en Elev, der f. Eks. ødelægger Undervisningen for sine Kammerater paa Skolen ved daarlig Opførsel. Det er nødvendigt af Hensyn til de Elever, som møder for at lære noget, og selv om den udviste mener, at han eller hun kan tage sig en saadan Udvisning let, pynter det aldrig paa en ung Mand eller Kvinde at være smidt ud af en Skole, og det kunde ogsaa tænkes, at der var Arbejdsgivere, som vilde tillægge den Sag en vis Betydning.

Med Tilfredshed hilser jeg Ændringen i § 25, altsaa den oprindelige § 26, om, at der skal gives Oplysning om Antallet af Elever i de aarlige Indberetninger. Der er her afhjulpet en Mangel i det oprindelige Forslag, idet det er nødvendigt gennem disse Tal at følge, hvor stor Tilgangen er til den frivillige Ungdomsskole, om den vokser med Aarene o. s. v. Kun derigennem kan vi naa til en Bedømmelse af, om den frivillige Ordning har kunnet opfylde Lovens Hensigt.

De Ændringer, der er sket i § 5, § 8 og § 10 med Hensyn til Kvinders Medvirken i Ungdomsskolenævne, synes jeg personlig heller ikke, ligesom de to foregaaende ærede Ordførere, er noget Fremskridt fra Undervisningsministerens oprindelige Forslag. Naturligvis er det klart, at Kvinder godt kan blive valgt ogsaa uden den udtrykkelige Bestemmelse herom, men et er Teori og et andet er Praksis, og Livet viser os jo, hvordan det gaar. Det viser sig bl. a., hvis vi tænker paa, at vi i vore kommunale Raad har siddende 12 000 Mænd og 130 Kvinder. Vi ved, hvordan det vil komme til at gaa, naar der ikke staar en saadan Sikringsbestemmelse. Men hertil kommer ogsaa, at Ordningen meget let vil bevirke